

10

říjen
2025

Košířský farní list

ŘÍJEN

POSVÍCENÍ

„Posvícení není každý den“, praví lidová moudrost, když se někdy něco nepodaří a úspěch se nedostaví.

Posvícení (vlastně posvěcení) kostela slavíme jeden den v roce. Jde o výročí události, kterou považujeme za narození (lat. natale) konkrétního Božího domu na rozdíl od svátku kostela, který se spojuje s patronací světce, jehož svátek připadá na den slavení, nebo s tajemstvím víry (např. Nejsvětější Trojice, Duch svatý atd.)

Nejpůvodnějším vzorem tu byla výroční oslava zasvěcení zneuctěného a opět obnoveného chrámu v Jeruzalémě, jak ji v roce 165 př. Kr. nařídil Juda Makabejský (1 Mk 4,59). Nejstarší popis slavení takového svátku posvěcení kostela od poutnice Aetherie je z doby kolem roku 400 a líčí svátek posvěcení chrámu Vzkříšení (Anastasis), dnes součást chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě. Tento zvyk pak pronikl patrně už v 5. století do Říma a odtud na Západ vůbec.

Obrázek: freepik.com

Tento svátek „posvícení“ – správně posvěcení – měl zprvu jen místní význam. Výjimku tvoří posvěcení římských bazilik, až dodnes významných pro celé západní křesťanstvo, především baziliky lateránské (9.11), apoštolů Petra a Pavla (18.9.) a Panny Marie Větší (Santa Maria Maggiore, 5.8). Tak třeba lateránská bazilika je z doby císaře Konstantina, který kolem roku 324 dal postavit baziliku ke cti Spasitele. Je katedrálním kostelem papeže jako římského biskupa (nikoli chrám svatého Petra). Odtud také nápis na její bráně: „Matka a hlava všech kostelů hlavního města a celého světa.“ Lze říci, že naše příslušnost k církvi se realizuje v soustředných kruzích: lokální (místní církev), diecézní církev a univerzální (světová) církev. Tomu by měla odpovídat i památka posvěcení kostela, našeho farního kostela a katedrály, mateřského kostela naší diecéze. (Klemens Richter, Liturgie a život. Vyšehrad 1996. str. 172-173).

Existuje také tzv. císařské posvícení, nazývané také „Havelské posvícení“ nebo „císařské hody“, což je pojem zavedený císařem Josefem II. v roce 1786, kdy nařídil pro celé tehdejší Rakousko-Uhersko jednotný termín pro slavení posvícení na třetí říjnovou neděli po svátku sv. Havla (16. října). Tento termín označoval slavení posvícení, kdy se původní, lokální posvícení, spojené s posvěcením místního kostela, sloučilo s nově stanoveným císařským termínem.

Sledujeme-li duchovní obsah posvícení, nelze jej chápat odděleně od jádra liturgického slavení, kterým je eucharistie – Nejsvětější svátost oltářní.

Centrem kostela je oltář, čili stůl, na němž se slaví eucharistie. Označuje se jako „pevný“, jestliže je postaven tak, že je zapuštěn v podlaze, a proto nemůže být odstraněn nebo jako „přenosný“, jestliže může být přenesen. (CCI kán. 1235). Pevné oltáře je nutno zasvětit, přenosné buď zasvětit nebo

žehnat, podle předpisů liturgických knih. Podle ustanovení liturgických knih se zachovává stará tradice ukládat do pevného oltáře ostatky mučedníků nebo jiných svatých (CCI kán. 1237).

Nový kostel se po řádném ukončení stavby co nejdříve zasvětit nebo alespoň požehná, při zachování liturgických zákonů (CCI kán. 1217).

Smysl posvátné stavby jakékoliv formy není pouze kulturní, jako místo shromažďování náboženských uměleckých výtvorů nebo prostor pro produkci hudby, i když se dbá na její duchovní obsah, ale ryze duchovní. Svůj původ má v samotném Kristu, který v Mt 18,20 řekl: „Shromáždí-li se totiž dva nebo tři v mém jménu, jsem tam uprostřed nich.“

Kristova slova je možno chápat v celém rozsahu nejrůznějších setkání jeho vyznavačů. Mohou se shromažďovat doma v rodině, pod širým nebem v lese, na louce nebo na lodi. Jejich soustředění v Božím domě však opodstatňuje sám Pán, který se nevyhýbal chrámu. Nejen jako dvanáctiletý, ale později jako dospělý tam přicházel, aby se tam modlil a promlouval. Když se slaví posvěcení kostela, čte se také z evangelia o tom, jak zasáhl v chrámě proti obchodníkům a penězoměncům s odvoláním na Izaiášův výrok: „Můj dům ať je domem modlitby pro všechny národy. Ale vy jste z něj udělali lupičské doupe!“ (Mk 11,17; srv. Iz 56,7; Jer 7,11) Benedikt XVI. v knize Ježíš Nazaretský podává vysvětlení tohoto Ježíšova počínání: „Ježíš svým činem napadl stávající pořádek, zavedený chrámovou aristokracií, ale neprohřešil se vůči Zákonu a Prorokům – naopak: oproti praxi, která se stala „právem“, ale v hloubi byla korupční, uplatnil nejvlastnější a pravé právo, Boží právo Izraele. Jen tak se vysvětluje, že nezasáhla ani chrámová policie, ani římská kohorta, která byla v pohotovosti na hradě Antonii. Chrámové autority se spokojily s tím, že se Ježíše dotázaly na zplnomocnění k takovému jednání.“ Papež Benedikt potom vyvrací v jistých dobách rozšířené pojetí Ježíše „revolucionáře“, který zajišťuje pořádek násilím. Jeho horlivost je ve službách dobra, milosrdné lásky a spásy pro všechny lid. Jak potom výstižně papež konstatuje: „Horlivost, která chtěla Bohu sloužit násilím, proměnil v horlivost kříže. Definitivně tak postavil měřítko opravdové horlivosti – horlivosti rozdávat lásky. Pro křesťana musí být taková horlivost určující; v ní je autentická odpověď na otázku Ježíšova zelóctví.“

Pro dokreslení tohoto faktu uvádí Matouš v závěru vyprávění o vyčištění chrámu: „V chrámě přistoupili k němu slepí a chromí a on je uzdravil.“ (21,14) Oproti obchodování se zvířaty a směně peněz staví svoji uzdravující dobrotu. Ona tím pravým způsobem čistí chrám. Ježíš nepřichází jako ničitel; nepřichází s mečem povstale. Přichází s darem uzdravování. Obrací se k těm, kdo jsou v důsledku svého postižení vytlačeni na okraj společnosti. Ukazuje Boha jako milujícího a jeho moc jako moc lásky.“

Tím se dostáváme k významu bohoslužebného prostoru, ve kterém se slaví tajemství naší víry: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“ Ano, děje se to tam, kde je oltář určený k zpřítomnění nejsvětější oběti Páně, která je nejbohatším zdrojem dobra vzhledem k naší spáse.

Proto podotýká sv. Tomáš Akvinský: „Oltář symbolizuje samého Krista, o němž apoštol v Žid 13,15 říká: „Skrze něho přinášíme Bohu v každém čase oběť chvály.“ Proto konsekrace oltáře symbolizuje Kristovu svatost, o níž se Lk 1,35 říká: „proto se to svaté, jež se narodí, bude nazývat Syn boží.“ Proto se v ustanoveních O konsekraci, dist. I, říká: „Bylo rozhodnuto zasvěcovat oltář ne pouhým mazáním křížem, ale také kněžským žehnáním.“

Eucharistii není zpravidla dovoleno slavit jinde než v konsekrovaných domech. V ustanoveních O konsekraci, dist. I, kap. je však uvedeno: „Těm, kdo jsou na cestách, kde není kostel, dovolujeme sloužit slavnost mše pod nebem nebo pod stanem, bude-li tam konsekrovaná deska a ostatní posvátná mystéria patřící k tomuto obřadu.“

Na závěr si můžeme připomenout to, co se při posvěcení zvláště připomíná. Je to vyjádřeno v prefaci (úvod k eucharistické modlitbě), v níž obec věřících vyjadřuje svou vděčnost vůči Bohu. Prvořadá pozornost se tu nesoustřeďuje především na kamennou budovu, ale na církev, která se v ní shromažďuje: „Ona je dům modlitby a chrám tvého svatého Ducha, nevěsta Kristova a matka.“ Je to „chrám Ducha svatého“, vystavěný „ze živých kamenů“. Zde se věříci, svolávaní sem ze všech stran, začleňují „do tajemného těla tvého Syna“. „Vždyť my jsme tvůj lid a ty jsi náš Bůh: ty si z nás stavíš svůj chrám a církvi rozptýlené po celém světě dáváš jednotu a život, aby rostla v plnosti Kristově a jednou se zjevila jako nebeský Jeruzalém.“

I když není posvěcení každý den, můžeme se posvěcovat každou návštěvou kostela a slavením posvátné bohoslužby ve společenství bratří a sester.

1.	středa	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše
2.	čtvrtek	Památka sv. andělů strážných
4.	sobota	Památka sv. Františka z Assisi
5.	NEDĚLE	27. neděle v mezidobí
6.	pondělí	Sv. Bruna
7.	úterý	Památka Panny Marie Růžencové
9.	čtvrtek	Sv. Dionýsius a druhové
10.	pátek	Sv. Gereon a druhové
11.	sobota	Sv. Jan XXIII., papež
12.	NEDĚLE	28. neděle v mezidobí
13.	pondělí	Památka bl. Petra A. Toulorge, kněze a mučedníka prem. řádu
14.	úterý	Sv. Kalista I.
15.	středa	Památka sv. Terezie od Ježíše
16.	čtvrtek	Sv. Hedviky, řeholnice
17.	pátek	Památka sv. Ignáce Antiochijského
18.	sobota	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
19.	NEDĚLE	29. neděle v mezidobí
20.	pondělí	Památka bl. Jakuba Kerna, kněze prem. řádu
21.	úterý	Památka sv. Voršily a jejích družek, mučednic
22.	středa	Sv. Jana Pavla II., papeže
23.	čtvrtek	Sv. Jana Kapistránského
24.	pátek	Sv. Antonina Maria Klareta
26.	NEDĚLE	30. neděle v mezidobí
28.	úterý	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
31.	pátek	Sv. Wolfganga

OZNÁMENÍ

KATECHEZE DĚTÍ

Katecheze dětí školního věku začnou **ve čtvrtek 2. října**. Mladší skupina: 15.45 a starší skupina: 16.15 ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého. Další katecheze budou následovat každý čtvrtek.

KATECHEZE DOSPĚLÝCH

Katecheze dospělých s výkladem posledních kapitol Apokalypsy sv. Jana budou **v sobotu 4. a 18. října** po večerních bohoslužbách ve farním sále.

FARNÍ VÝPRAVA

Pokud by byl zájem o výpravu do Milevska **v sobotu 25. října**, může se uskutečnit. Uzávěrka přihlášených zápisem v sakristii bude *v neděli 19. října*.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ VÝPRAVA

V neděli 14. září se na Loretánském náměstí sešlo osm statečných poutníků, aby se vydali na farní výpravu do malebného zákoutí Prahy – Nového světa na Hradčanech. Průvodci na cestě byli akademický malíř Ivan Svatoš a jeho syn Jan Svatoš, kteří poutníky provedli úzkými uličkami a doplnili cestu zajímavým výkladem o historii i uměleckých stopách tohoto jedinečného místa.

V polovině cesty se spustil silný déšť. Skupinka nakonec svou pouť zakončila návštěvou kostela sv. Benedikta na Hradčanském náměstí.

Bezbariérový vstup

Kostel sv. Jana Nepomuckého se dočkal bezbariérového přístupu, který tak všem umožní bezproblémový vstup do kostela – seniorům, rodičům s kočárky i lidem s omezenou pohyblivostí.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	8.00 Klamovka, kaple (s výjimkou letních prázdnin)
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., P. Zafka

15. každého měsíce

90 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně